

Regeringen ønsker i stedet, at vi gennem en dialog med befolkningen finder ud af, hvilke konkrete mål vi vil nå på de enkelte områder, før vi i enighed i Danmark kan tale om bæredygtig udvikling. Kun ved at sikre engagement i det fælles ansvar på alle niveauer i samfundet kan vi skabe det sammenhold, som gør, at vi i fællesskab kan nå målene.

For det andet skal vi tænke os godt om, før vi etablerer et nyt formalistisk system, hvor ethvert lovforslag, stort som lille, partout skal belyses ud fra en lang række forskellige indikatorer. Indikatorer kan være nyttige, det er vi jo helt enige om, men bæredygtighedsbegrebet har mange dimensioner. Derfor er jeg ikke sikker på, at vi skal fastlægge sådanne formalistiske krav til alle forslag.

Regeringen er meget opmærksom på, at alle forhold ved et lovforslag skal belyses. Vi belyser i dag, når vi fremsætter forslag, ikke bare de miljømæssige konsekvenser, som forslagsstillerne gør opmærksom på; vi belyser de økonomiske konsekvenser, vi belyser de kommunal-økonomiske konsekvenser, og vi belyser også de erhvervsøkonomiske konsekvenser af alle forslag. Det er altså noget mere end det, man vil, ud fra en lang række indikatorer.

Regeringen er gået langt med at indpasse miljøsynspunkter, når det drejer sig om den økonomiske lovgivning. Vi gennemfører allerede nu – og jeg tror, at vi kan gøre det endnu bedre, end vi har gjort det tidligere – en miljøvurdering af finanslovforslaget. Vi gjorde det – og det var en international pionerindsats – første gang i 1997, og vi har baseret på vores erfaringer prøvet at forbedre det både i 1998 og i 1999, og vi lægger op til et yderligere løft i kvaliteten. I den kommende miljøvurdering vil fokus bl.a. rettes mod indikatorområdet og en udvidet vurdering af bevillingsændringernes miljøvirkning.

Med miljøvurderingen tilstræbes således en sammenhængende og analytisk velfunderet indsigt i effekterne af den miljøindsats, der planlægges og prioriteres via de årlige finanslove, lige så vel som miljøeffekten af en række af de økonomiske tiltag bliver bedømt.

Ud over disse ting, som jeg nævnte før, er de miljømæssige konsekvenser, både negative og positive, af lovforslaget blevet vurderet siden 1993. Miljøkonsekvenserne forstås bredt og omfatter påvirkningen i natur og landskab, kultur- og naturressourcer som vand, luft osv. Vurderingen omfatter også påvirkningen af sund-

heds- og sikkerhedsmæssige forhold, som har betydning for menneskers velfærd og livskvalitet i bred forstand.

For at forbedre kvaliteten af miljøkonsekvensvurderingerne er Miljø- og Energiministeriet i øjeblikket i færd med at lægge sidste hånd på en ny vejledning til brug for ministeriernes arbejde.

Desværre kan forslaget, som jeg nævnte i indledningen til mit indlæg her, også opfattes som et forsøg på at bruge det brede bæredygtighedsbegreb til at kvæle ethvert initiativ på miljø- og naturområdet, så alt ender i en endeløs syltekrukke af kæmpemæssige udregninger og beregninger, indikatorer og internationale og nationale standarder og normer osv., så vi simpelt hen aldrig får rørt os ud af flækken og får gjort noget som helst i det her land.

Når forslaget kan give anledning til sådan en læsning, som jeg håber umiddelbart vil blive afvist og dementeret af forslagsstillerne, så er det bl.a., fordi forslaget egen ordlyd kun indeholder en pligt til en bæredygtighedsvurdering af lovforslag og af handlingsplaner, der har miljømæssige konsekvenser. Det vil altså sige, at alt det andet ikke skal vurderes. Det er kun miljølovgivningen, der skal vurderes ud fra bæredygtighed.

Og det vil sige, at man vil bruge bæredygtighedsbegrebet mod miljøpolitikken i stedet for at sige, at det, der ligger i bæredygtighedstankgangen, er, at vi skal have en økonomisk og social udvikling, der også er miljømæssigt bæredygtig. Det er vel i virkeligheden i den oprindeligste forstand af ordet en perversion, altså man drejer fuldstændig rundt på begreberne, hvis det er sådan, det skal forstås, men jeg har set, at hr. Schmidt har bedt om ordet, og nu vil vi få at vide, om det er sådan, det skal forstås.

Hvorfor er det kun den slags forslag, der skal vurderes? Skal forslaget fra De Konservative og Venstre, som er en del af forslagsstillerne her, om at fjerne en del af skatten på nye biler omfattes af dette forslag, hvor vi så går alle indikatorerne igennem? Så tror jeg, at man har glemt at fortælle Det Konservative Folkepartis formand, da han fremsatte forslaget, at det var det, det gik ud på. Der var ikke meget om OECD-indikatorer og bæredygtighed i det, så vidt jeg husker; der var vist højt sat en forkølet ansats til et forsøg på at opnå en statsfinansiell neutralitet.

Derfor er det vigtigt for os at få at vide: Er det her kæmpecirkus, der skal sættes i værk,